

Incentius de les universitats per transferir les seves innovacions

12/2010 - **Economia.**

#La producció de coneixement a la universitat i la recerca troben la seva aplicació pràctica en l'empresa i en la indústria. Així, la recerca bàsica desenvolupada a la universitat es converteix en un element clau per al creixement d'un país. Aquest treball estudia com es pot incentivar la transferència de coneixement de la universitat a la societat sense que això provoqui en els centres d'investigació una disminució de la seva capacitat de formació i d'inversió en recursos humans.

La generació de nou coneixement és un dels motors més importants de creixement d'un país. En aquesta activitat, les universitats i els centres públics de recerca tenen un paper central com a font de descobriments, especialment en recerca bàsica. Per exemple, es calcula que als Estats Units la investigació realitzada en institucions públiques es va utilitzar en 16 dels 21 medicaments que segons els experts han tingut més impacte terapèutic entre els anys 1965 i 1992. Encara que pugui semblar que les universitats estan especialitzades en recerca bàsica i que aquesta és menys idònia per a ser transmesa a la societat, s'ha estimat que als Estats Units el seu efecte sobre la productivitat total de les empreses i la indústria no només és positiu sinó que és superior a l'efecte d'una despesa similar en R+D aplicada. Per això, és un repte important que la universitat aconseguixi transmetre els seus descobriments a la societat, sense disminuir la seva capacitat de generar nou coneixement i de formació d'estudiants.

La inclinació d'una universitat, un departament o un investigador a involucrar-se en la transferència de coneixement depèn dels incentius que rebí. Qualsevol forma de remuneració (o l'absència de remuneració), monetària o d'una altra índole, és en la pràctica un mecanisme d'incentius. En particular, és important determinar quin és el reconeixement que reben els investigadors per les activitats associades a patentar i llicenciar patents universitàries (que sovint necessiten de la col·laboració posterior de l'innovador per poder ser aplicables) i per la creació de spin-offs de base científica. I també s'ha de determinar com l'investigador, el laboratori, i el departament, es poden beneficiar en termes de recursos i de flexibilitat de l'èxit de la transferència.

Per aconseguir transmetre les innovacions universitàries a la societat, també és crucial l'existència d'una Oficina de Transferència de Tecnologia que compleixi els requisits necessaris per fer de pont entre els investigadors i les empreses, facilitant el treball dels primers en reduir els costos i les dificultats administratives que té dedicar-se a aquestes activitats. Per complir la seva funció, cal que l'Oficina de Transferència de Tecnologia entengui el valor de les innovacions i tingui un bon coneixement de l'entorn empresarial en què poden ser útils, que sigui capaç d'obtenir bons rendiments de la transferència del coneixement i aconseguixi atreure inversors per finançar les empreses creades per desenvolupar i comercialitzar les innovacions universitàries. Això exigeix una organització en la qual s'inclouin advocats, científics i gestors, i que estigui orientada a identificar els descobriments més valuosos per al mercat i a transferir amb èxit.

Inés Macho Stadler

Departament d'Economia i d'Història Econòmica

"Incentives in university technology transfers". Macho-Stadler, Ines; Perez-Castrillo, David. INTERNATIONAL JOURNAL OF INDUSTRIAL ORGANIZATION, 28 (4): 362-367 (2010).